

מסכת טהרות

פרק א משנה ג

נבלת העוף הטמא צריכה מחשבה והכשר, ומטמאה טמאת
אכליו בכביצה, וכחצי פרס לפסל את הגויה, ואין בה כזית
בבית הבליעה, והאוכלה אין טעון הערב שמש, ואין חיבין
עליה על ביאת מקדש. אבל שורפין עליה את התרומה,
והאוכל אבר מן החי ממנה אינו סופג את הארבעים, ואין
שחיטתה מטהרתה. הכנפים והנוצה, מטמאות ומטמאות
ומצטרפות. החרטום והצפרנים, מטמאין ומטמאים
ומצטרפין: